

Tulácký zpěvníček

díl druhý

Obsah

Adié.....	40	Odysseovo přání.....	49
Batalion.....	46	Osamělý město (Tereza).....	45
Běda poraženým.....	10	Pan jméno mé.....	16
Bílá plachta.....	43	Panenka.....	4
Boty proti lásce.....	36	Papírový řetězy.....	28
Carpe Diem.....	23	Píseň Fremenu.....	17
Čarodějnice z Amesbury.....	32	Radost až na kost.....	38
Čtvrté přání.....	54	Rána v trávě.....	5
Dokud se zpívá.....	8	Ringo ding.....	13
Dopis panu prezidentovi.....	11	Rosa na kolejích.....	20
Frenky Dlouhán.....	12	Růže z papíru.....	21
Grizzly.....	51	Severní vítr.....	6
Hledání Atlantidy.....	48	Slavíci z Madridu.....	2
Hrobař.....	34	Spatřil jsem kometu.....	22
Jantarová země.....	35	Strom.....	9
Jdem zpátky do lesů.....	3	Stříbrný stromy.....	33
Karavana mraků.....	29	Širý proud.....	27
Když je v Praze hic.....	30	Tajemný les.....	1
Když jsi smutná.....	19	Tulácký ráno.....	25
Láďa jede lodí.....	50	V domě straší duch.....	52
Lachtani.....	7	Variace na renesanční téma.....	24
Lásko !.....	47	Vinnetou.....	41
Maličký námořník.....	15	Vločka.....	42
Mamuti.....	14	Zachraňte koně.....	31
Marnivá sestřenice.....	44	Zátoka.....	39
Maruška.....	53	Zelené pláň.....	18
Nářez.....	37	Zvoník.....	26

Tajemný les

Emi

1. Co to slyším v temném lese,
nebojme se, nebojte se,

Ami

nic tu na nás nevyskočí,
to se jenom stíny točí!

Emi

2. Oheň hoří světlo plane,
k nám se hrůza nedostane.

Ami

C

Na to je nás tady moc,

Emi

H7 Emi

rozsvítíme tuhle noc.

G

R: [: V lese čeká nebezpečí,

D

kouzla, čáry, magie,

Emi

kdo přidá se a nebrečí,

D

D7

dobrodružství zažije :]

3. Temná kouzla lesem chodí,
čaroději se to hodí,
knihu naší začaroval,
pak i někde v lese schoval.

4. My ji ale zachránili
a pohádky napravili,
copak asi přijde teď?
Snad nezničí tenhle svět.

D

H7 Emi

R: ... dobrodružství zažije

Nebo

Ami, Dmi, Ami, Dmi F Ami E Ami

Ref. C, G, Emi, G G7

R:

Jdem zpátky do lesů

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
 koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
 mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
 jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
 kde není už místa, prej něco se chystá,
 z ráje nablýskaných plesů
 jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
 mělo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
 šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
 i pes, kterej chce přízeň,
 napřed svého pána poprosí.

R:

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
 a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
 zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
 v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:

Panenka

G,C,G,C,G,D,G

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
 snad houf bílých holubic nebo jen žal,
 tak odplul ten prvý den smáčený krví,
 ani pouťovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
 otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
 a umyj se, půjdeme na karneval,
 a na bílou kůži ti napíšu tuší,
 že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Rána v trávě

Ami **G** **Ami** **G**
 R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**
 že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Ami **G** **Ami** **G**
 Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**
 a při chůzi tělem semtam kýval, před sebou sta sáhů.

C **G** **F** **C**
 1. Poznal Moravěnkou krásnou
Ami **G** **C**
 a vínečko ze zlata,
G **F** **C**
 v Čechách slávu muzikantů
Ami **Emi** **Ami**
 umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku
 a do ní se podívat,
 by mu řekla: proč, holečku,
 musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
 to ses' musel nachodit,
 abych já ti pravdu řekla,
 měl ses' jindy narodit.

Ami **Emi** **Ami**
 R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

Severní vítr

- C** **Ami**
 1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
F **G**
 jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
C **Ami**
 Hlava mě pálí a v modravé dáli,
F **G** **C**
 se leskne a třpytí můj sen.
2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
 tam zbytečně budeš mi psát,
 sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
 já nechám si tisíckrát zdát.
- C** **F** **C** **G**
 R: Severní vítr je krutý, počítej, lásko má, s tím,
C **C7** **F** **C G** **C**
 k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.
3. Už zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
 už slyším je výt blíž a blíž,
 už mají mou stopu, už větří, že kopu,
 svůj hrob a že stloukám si kříž.
4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén,
 a opustil tvou krásnou tvář,
 má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk,
 a nad hrobem polární zář.

R:

Lachtani

C F C Ami G C

R: |:Lach, lach, lach, lach. :|

C F C

1. Jedna lachtaní rodina

Ami G C

rozhodla se, že si vyjde do kina,

F C

jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají

Ami G C

a teď u kina Vesmír lachtají,

G C

lachtaní úspory dali dohromady,

G C G

koupili si lístky do první řady,

C F C

táta lachtan řekl: "Nebudem třít bídu"

Ami G C

a pro každého koupil pytlík arašidů, ó.

R:

2. Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.

R:

3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla
nevidaná zlost ho popadla:
"Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med,
tady zima, doma zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?"
Nedívejte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašidy po kině, já.

R:

C F C

4. Tahle lachtaní rodina

Ami G C

od té doby nechodí už do kina, já.

: Lach, lach, lach, lach, já. :

R:

Dokud se zpívá

1. **C E mi D mi F C E mi D mi G**
 Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,
C E mi D mi F C E mi D mi G
 včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
F G C G
 svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F G F G C E mi D mi G
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
 srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
 že školy dobře vím, co by se dělat mělo,
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
 vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
 za oknem míhá se život jak leporelo,
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
 houpe to, houpe to na housenkové dráze,
 i kdyby supi se slítali na mé tělo,
 tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
 zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
 A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
 [: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :]

Strom

C **Dmi**
 Už jako kluk já měl rád les,
G
 stál kousek za vsí a v něm jenom hajnej spával.
C **Dmi**
 V něm z dálky vlak i ze vsi pes
G **C**
 zněli tak zvláště, že si vzpomínám i dnes.

Dmi
 Jó, to byl čas mejch jahodovejch vin,
G
 odřenejch loktů a kalhot od malin.
C **Dmi**
 Slunečnejch rán, strýčků a tet,
G **C**
 pohledů z korun stromů dolů na náš svět.

A najednou jsem o kus dál
 a z toho lesa zatím skoro půlka stojí.
 Jen lidí pár, z těch, co jsem znal,
 je ještě naživu a svět se točí dál.

A stromů míň a lidí pořád víc
 rodí se do světa a smutně musím říct,
 určitej řád, že už je v tom:
 tři blbci povstanou za každěj padlej strom.

Jó, kdyby zdál se smutnej svět,
 někomu z vás, koho snad lidská hloupost trápí,
 já pochopil - nic nejde hned,
 co zkazíš za chvíli, to spravuješ pár let.

A nemyslím si, že bych extra chytřej byl,
 já každou vlastní blbost draze zaplatil.
 Tak když Tě hňup naštve jak hrom,
 nezlob se, nekřič, vezmi rýč a zasaď strom.

Jó, když Tě hňup naštve jak hrom,
 nezlob se, nekřič, vezmi rýč a zasaď strom.

Běda poraženým

1. **C** **Emi** **F** **G**
 1. Běží krajem dlouhá cesta, do svatého města tě zavede
C **Emi** **F** **G**
 podél cesty kříže s těly, s těly těch, co neuspěli,
F C G C G F G C
 vae victis, amen, amen.
2. Tisíce se zvedly v právu, neměly nic a slávu si
 dobyly, ponížený zvedá hlavu, veden vírou vlastní
 síly, vae victis, amen, amen.
3. Plamen vzpoury letí státem, otroci pouť volnou si
 zvolili, otrokář však platí zlatem, římska vojska
 valem sílí, vae victis, amen, amen.
4. Marné bylo odhodlání, jiskra žití sklání se před
 silou, umírali za svítání, pod nohama cestu bílou,
 vae victis, amen, amen.
- 5.=1.

Dopis panu prezidentovi

C **Dmi**
 Pane prezidente, ústavní činiteli,
G **G7** **C**
 píšu vám stížnost, že obě děti na mě zapomněly.

C **Dmi**
 Jde o syna Karla a mladší dceru Evu
G **G7** **C**
 rok už nenapsaly, rok už nepřijely na návštěvu.

F **Gmi**
 R: Vy to pochopíte, vy totiž všechno víte,
C **C7** **F**
 vy se poradíte, vy to vyřešíte, vy mě zachráníte.

F **Gmi**
 Pane prezidente, já chci jen kousek štěstí,
C **C7** **F** **G7**
 pro co jiného jsme přeci zvonili klíčkama na náměstí?

Pane prezidente a ještě stěžuju si,
 že mi podražili pivo, jogurty, párky i trolejbusy.

I poštovní známky i bločky na poznámky
 i telecí plecko, Řecko i Německo, no postě všecko.

R:

Pane prezidente, mé České republiky,
 oni mě propustili na hodinu z mé fabriky.

Celých třicet roků všecko bylo v cajku
 teď přišli noví mladí, ti tu řadí jak na Klondajku

R: *(druhý řádek jinak:*
vy se mnou soucítíte)

Pane prezidente, moje Anežka, kdyby žila,
 ta by mě za ten dopis, co tu teď píšu, patrně přizabila.

Řekla by: „Jaromíre, chováš se jak male děcko, viš co on má starosti
 s celou Evrou, s vesmírem, a vůbec všecko.“

R:

Pane prezidente...

Frenky Dlouhán

C **F** **C**
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou

G7 **F** **C**
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,

F **C**
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,

G7 **F** **C**
za čas odletěl, každý zapomněl.

C **G7**
R: Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán,

F **C**
po Státech toulal se jen sám,

F **C** **G**
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.

F **C** **Ami**
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,

F **G**
a každý, kdo s ním chvílku byl,

F **G7** **C**
ten dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál.

R:

3. Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:

Ringo ding

- D A G A**
 1. Za mořem nejhlubším, za horou vysokou
D A G A
 za lesem smutnějším, než oči dětí jsou,
G A
 křídla vran, tisíc bran,
G E A D
 devět řek, vede tam, poslouvej,
2. Za bránou tisící, tam zvonková je zem
 a lidé zvonkoví v ní zvoní celý den,
 pro váš pláč, pro váš smích,
 ringo-o-ding i pro váš hřích, poslouvej.
3. V ulicích z perletí a lístků okvětních,
 domečky skleněné a z křídel motýlích,
 barevný vodopád má barev víc,
 než můžeš znát, poslouvej.
4. A lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,
 když se stane neštěstí svým zvonkem zazvoní,
 |: ring-o-ding:| poslouvej.
5. Nemocní se uzdraví a slunce začne hřát,
 auta se vyhnout a kdo nemoh, může vstát,
 |: ring-o-ding:| poslouvej.
6. Přichází i mezi nás i mezi námi jsou,
 na první pohled je nepoznáš, když po ulici jdou,
 zazvoní, když přijde čas,
 kde mlčky stál, každý z nás, poslouvej.
7. Já zpívám pohádku pro děti zvonečků,
 pro vlásky holčiček a ouška chlapečků,
 |: ring-o-ding:| poslouvej.
8. Až jednou vyrostou, pak jistě zazvoní,
 mí lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,
 pro vášposlouvej.
9. Ringo, ding - do odeznění

Mamuti

D **D7**
1. Přišel pravěk zas o něco dříve,

G **D**
a s ním vítr přines' mamuty,

Hmi **F#mi**
jejich dusot už je slyšet z dálky,

G **D**
bude žrádlo na tudy.

2. Celej měsíc kopali jsme jámu,
pak přišel očekávaněj den,
bylo slyšet těžkou tupou ránu,
už je tam, nemůže ven.

Hmi **F#mi** **G** **D**
R: Mamuti, mamuti, na kořínky, na bobule kašlu ti,

G **F#mi** **Hmi**
kolem běhá hora masa, jó, to bude krása,

G **D**
přežerem se zase k prasknutí.

3. Mamut zmizel skoro celej v díře,
kouká mu jen špička chobotu,
chytrou lstí my přemohli jsme zvíře
časně ráno v sobotu.

4. Celej tejden ležíme a žerem,
nemáme už na nic náladu,
mastný brady tiše svítí šerem
a já toužím zase po hladu.

R:

Maličký námořník

C **F**
1. Maličký námořník v krabičce od mýdla

C **G** **C**
vydal se napříč vanou,
bez mapy, buzoly, vesel a kormidla
pluje za krásnou Janou.

Emi **Ami** **Emi** **Ami**
R: Za modrým obzorem dva mysy naděje

Dmi **G**
lákaají odvážné kluky,
C **F**
snad právě na něho štěstí se usměje,
C **G** **C**
cíl má už na dosah ruky.

2. Maličký námořník v krabičce od mýdla
zpocený tričko si svlíká.
Moře je neklidný, Jana je nastydlá,
kašle a loďkou to smýká.

R:

3. Maličký námořník s vlnami zápasí,
polyká mýdlovou pěnu.
Loďka se kymácí, v takovém počasí
je těžké dobývat ženu.

R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
čekají na další kluky,
maličký námořník i študák z koleje
mají cíl na dosah ruky.

Pan jméno mé

Ami**G**

1. Je půlnoc nádherná, spí i lucerna,

F**E**

tys mě opustil ospalou,

Ami**G**

tu v hloubi zahrady, cítím úklady

F**E****Ami**

s píšťalou někdo sem kráčí.

C**G**

R: Hra náramně, krásně a na mě

F**E**

tíha podivná doléhá,

C**G**

hra náramně, zná mě, nezná mě,

F**E****Ami**

něha a hudba až k pláči.

2. Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok a slušně se uklání,
jsem rázem ztracená, co to znamená,
odkládám strach a on praví.

R: Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuji a jsem bůh,
Pan, bůh všech stád, vás má slečno rád,
jen Pan je pro vás ten pravý.

3. A ráno raničko, ach má písničko
Pan mi zmizel i s píšťalou,
od Pana pro Pana, o vše obrána,
ospalou najde mě máti

R: Hrál a ve tmě krásně podved mě,
kam jsem dala oči kam.
Pan, pěkný bůh, já teď nazdarbůh,
počítám dál a má dáti.

Píseň Fremenů

1. **Ami G C**
Pálí písek do chodidel,

Ami G Ami
stín v ten čas každý závidí.

Ami G C
Bloudí žárem Arrakis

Ami G Ami
ten, kdo pramen nevidí.

C Dmi Ami
R: Tak se ptám, zda kouzlo v očích máš,

C F G
spatřím snad, kde své sny necháváš,

C Dmi E Ami
v krajinách plných říčních cest a lesů zelených

2. Dávnou stezkou vydal se on,
jméno své má v kronikách.
Fremen z pouště nepřijde zpět,
čekáš a v srdci sílí strach.

R: - " -
- " -

návrat tvůj není sen tak spěchej znovu mezi
nás

3. Čistý, kdo život ti nabízí,
vsouvá do vědomí řád,
neber od něj jehlu do dlaní,
žij tak, jak si budeš přát.

R: - " -
- " -

na dunách letí k uším všem píseň Fremenů.

Zelené pláně

1. **Ami** **Dmi** **Ami** **E**
 1. Tam, kde zem duní, pod kopyty stád
Ami **Dmi** **C** **G**
 znám plno vůní, co dejchám je tak rád
F **G** **C** **Ami**
 čpí tam pot koní a voní tymián
Dmi **G** **C** **E**
 kouř obzor cloní jak dolinou je hnán
Ami **Dmi** **Ami** **E** **Ami**
 rád žiju na ní v tý pláni zelený.
2. Tam kde mlýn s pilou proud řeky hnál
 já měl svou milou a moc jsem o ni stál
 až přišlo psaní ať na ni nečekám
 prý k čemu lhaní a tak jsem zůstal sám
 sám z nenadání v ty pláni zelený.
3. **F** **G** **C**
 3. Dál čistím chlív a lovím v ořeší
F **G** **C** **E**
 jen jako dřív mě žití netěší
Ami **Dmi**
 když hlídám stáj a slyším vítr dout
Ami **Dmi** **Ami** **E**
 prosím, ať ji poví, že mám v srdci troud
4. Kdo ví, až se doví, z větrnejch stran
 dál, že jen pro ni tu voní tymián
 vlak, hned ten ranní ji u nás vyloží
 a ona k spaní se šťastná uloží
 sem, do mých dlaní, v tý pláni zelený.

Když jsi smutná

1. Když jsi smutná, tak i kapky deště bolí,
 C Fmaj7 C Fmaj7
 rány se otevřou a naplní se solí,
 C Fmaj7 A7
 držím tě za ruku a nemám žádnou záruku,
 Dmi G Emi Ami
 že nezůstanu o žebrácké holi.
 Fmaj7 C Fmaj7
2. Když jsi smutná, tak mi něco ruce sváže,
 do mé hlavy mlčky vpochodují stráže,
 všechny mé nápady hned zahánějí do řady
 a střílí puškou té nejtěžší ráže.
3. Když jsi smutná, tak i sochy v parku brečí,
 stromy procitnou a mluví lidskou řečí,
 tiše tě konejší, jak umí stromy vezdejší,
 [: a náhle jsi víc svoje, nežli něčí ... :]

Rosa na kolejích

C **F6 F#6 G6** **G** **C**
 1. Tak jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
C **F6 F#6 G6** **G** **C**
 tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
F6 **G** **Ami** **Cdim**
 přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží,
F6 F#6 G6 **C**
 podivnej pták, pták nebo mrak.

C **F6** **F#6** **G6** **C**
 R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
F6 **G6** **C**
 vzít do dlaní dálku zase jednou zkus,
F6 **G6** **C**
 telegrafní dráty hrajou ti už léta,
F6 F#6 G6 F#6 F6 **C**
 to nekonečně dlouhý monotónní blues.
F6 F#6 **G6** **F#6 F** **C**
 R: Je ráno, je ráno, |:nohama stíráš rosu na kolejích:|

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
 co si radši počkaj až se setmí a pak šlapou dál,
 po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
 celej svůj dům, deku a rum.

R:

Růže z papíru

Dmi

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám,

E7

Gmi

a teď nemám, nemám klid,

Ami

Dmi

hlava třeští, asi tě mám rád,

E7

Gmi

stále někdo říká, vzbud' se, věčně trhá nit,

Ami

Dmi

studenou sprchu měl bych si dát.

D7

Gmi

R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,

C7

F

A

dala sis ji do vlasu, kde hladívám tě já,

Dmi

Gmi

v tomhle smutném světě jsi má naděj na víru,

Ami

Dmi

že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,

tak jsem asi jinej, teď to víš.

Možná trochu zvláštní, v dnešní době, no tak ať,

třeba z ní mou lásku vytušíš.

R:

Spatřil jsem kometu

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi

G7

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C

E7

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

R: O vodě, o trávě, o lese,

G7

C

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami

Dmi

o lásce, o zradě, o světě

E

E7

Ami

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Carpe Diem

Ami **Dmi7**

1. Nadešel asi poslední den,

G **Emi**

podívej celá planeta blázní

Ami **Dmi**

a já neuroním ani slzu pro ni,

G

jenom zamknu dům.

2. Půjdu po kolejích až na konečnou,

hle jak mám krok vojensky rázný.

A nezastavím ani na červenou

na truc předpisům.

Ami **G**

R: Tak tady mě máš,

Ami **G**

dnes můžeš říkat

C

klidně, co chceš.

Zbylo tak málo vět,

Ami

tak málo slov,

C

co nelžou.

3. Už si nebudeme hrát na román,

setři růž nikdo nás nenatáčí.

Je poslední den a zbyla nám jen

miska cukroví.

4. Ať všechny hospody dnes doženou plán,

ať svět z posledního pije a tančí.

A já nebudu pít, nechám na plno znít

v hlavě všechno, co mám.

5. Žádný slib, z těch co jsem ti dal

nejde vyplnit a nejde vzít zpátky.

Tak ať točí se svět mladší o deset let

na desce Jethro Tull.

6. Ať platí aspoň dnes, co dříve jsem jen lhal

carpe diem, život je krátký.

V tvých očích je klid a nemám chuť snít,

co by bylo dál.

R:

Variace na renesanční téma

Ami **F** **G** **Ami**
 Láska je jako večernice plující černou oblohou,
 F **G** **Ami**
 zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
 F **G** **Ami**
 a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

C G/H Ami C/G D F E Ami

Ami **F** **G** **Ami**
 Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
 F **G** **Ami**
 námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
 F **G** **Ami**
 láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
 F **G** **Ami**
 |: které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest. :|

C G/H Ami C/G D F E Ami

Ami **F** **G** **Ami**
 Láska je jako večernice plující černou oblohou,
 F **G** **Ami**
 |: náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou. :|

C G/H Ami C/G D F Ami

Tulácký ráno

Dmi

1. Posvátný je mi každý ráno,

Ami

Dmi

když ze sna budí šumící les

a když se zvedám s písničkou známou

Ami

Dmi

a přezky chřestí o skalnatou mez.

Dmi

R: Tulácký ráno na kemp se snáší,

Bb

C

F

za chvíli půjdeme toulat se dál,

Dmi

a vodou z říčky oheň se zhasí,

Bb

C

Dmi

tak zase půjdeme toulat se dál.

2. Posvátný je můj každý večer,

když oči k ohni vždy vrací se zpět,

tam mnohý z pánů měl by se kouknout

a hned by věděl, jakej chcem svět.

R:

3. Posvátný je mi každý slovo,

když lesní moudrost a přírodu zná,

bobříků sílu a odvahu touhy,

kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

R:

Zvoník

Emi **C**
 Nahoře na věži houpal se zvon
D **Emi**
 a pod ním stál právě on
C
 on byl zvoníkem z povolání
D **Emi**
 a měl jedno přání - olovo.

Emi **C**
 R: Olovo na lidi, olovo na lidi bral
D **Emi**
 Quasimodo z Notterdam
Emi **C**
 trámy a kameny, trámy a kameny jen
D **Emi**
 z okna ven dolů dám.

Chytili ho, bili, mučili a trápili
 za to, že chtěl žít a milovat.
 Už nechtěl své oči upírat,
 koukat se na tu krásu - na lidi.

R:

Proč nejsem z kamene,
 říkal si pro sebe,
 proč musím dál svou cestou jít,
 krásná Esmeralda podala mu vodu pít.

R:

Pak lano do ruky vzal,
 aby zvony své rozhoupal,
 ty zvony, jež miloval,
 Quasimodo z Notterdam.

R:

Širý proud

1. Ten širý proud jak přejít mám,
 G **C** **G**
 Emi C **D**
 proč neumím se nad něj vznést,
 Hmi C **Hmi**
 ach, člun tak mít, ten řídit znám,
 C **D** **G**
 v něm lásku svou bych chtěla vézt.

2. Jak kamení, jež působí,
 že potápí se celý prám,
 tak těžká zdá se, bůh to ví,
 má láska zlá, co v srdci mám.

3. Vždy, když se láska rozvíjí,
 rubínů zář se line z ní,
 však jako krůpěj pomíjí
 pod letní výhni sluneční.

4. Až něžnou růží spatříš kvést,
 co trny zájem oplácí,
 nenech se krásou klamnou svést,
 hled', ruka má teď krvácí.

5. = 1.

Papírový řetězy

- A** **Hmi**
 1. Slepuge očko do očka, řetězy z papíru,
C#mi **E7**
 není to jen tak z plezíru a v domě voní vánočka,
A **Hmi**
 co kdyby právě zrovna teď, pohyby prstů stále stejný,
C#mi **E7**
 už ví, že je to beznadějný, už to ví, že se nedočká.
- D** **E7** **A** **F#mi**
 R: Řetězy papírový změní se na okovy,
D **C#mi** **E7**
 nikdo jí neodpoví, nikdo se nezeptá,
D **E7** **A** **F#mi**
 za šperky safírový nekoupí to, co není,
D **C#mi** **Dmi** **A** **Dmi** **A**
 je jako ve vězení, vánoční noc, vánoční noc.
2. Pomalu chystá večeři, prostírá po paměti,
 venku jsou slyšet hlasy dětí a někdo zvoní u dveří,
 běží jak voda v potoce, je to jen pošťák s telegramem,
 zarámovaný dveřním rámem přeje veselé Vánoce.
- R:
3. Nemusí ani slova číst, je jí to dávno všechno jasné,
 tak zavře dveře, světlo zhasne, ke stolu nese bílý list,
 nůžkama proužek po proužku odstříhuje z něj mechanicky
 a na řetězech jako vždycky přibývá kroužek po kroužku.
- Dmi** **A**
 R: + vánoční noc ...

Karavana mraků

1. **D** **Hmi**
 Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
G **A** **D A7**
 pod sluncem sedlo kožený,
D **Hmi**
 pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
G **A** **D**
 a starý ruce sedřený.
- R: **D7** **G** **A** **Hmi**
 Dopředu jít s tou karavanou mraků,
G **A** **Hmi**
 schovat svou pleš pod stetson dřavý,
Emi **A7** **Hmi** **Emi**
 [: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
Hmi **F#** **Hmi** **A7**
 až tam, kde svítí město, město bělavý. :]
2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
 v tom městě nikdo nezdraví,
 šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení
 a lidi strachem nezdraví.
3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
 a zákon džungle panuje,
 provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
 a truhlář rakve hobluje.
- R: V městě je řád a pro každého práce,
 buď ještě rád, když huba voněmí,
 [: může tě hřát, že nejsi na voprátce
 nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]
- 4.=1.
- R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
 kde tichej dům a pušky rezavý,
 [: orat a sít od rána do soumraku
 a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

Když je v Praze hic

C

1. Když je v Praze abnormální hic,

A7

chodím k vodě až do Měchenic,

Dm

G7

C

A7

měchenická plovárna má krásné okolí,

D7

G7

ještě krásnější než bazén v Praze čtyři - Podolí.

C

Má milá tam se mnou chodívá,

A7

chleba s máslem s sebou nosívá,

F

Fmi

C

A7

a když se jí šipka zdaří, úsměv na rtech má,

Dmi

G7

C

(G7)

chleba s máslem ukousnout mi dá.

2. Když je v Praze abnormální mráz,

do Měchenic táhne mě to zas,

do prázdného bazénu tam s milou chodíme,

na betonu někde na dně do očí si hledíme.

Neplavou tu žádné rybičky,

dáváme si sladké hubičky,

má milá je v dobré míře, úsměv na rtech má,

chleba s máslem mi ukousnout dá.

3. = 1.

Zachraňte koně

Emi**Ami7**

1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, přáteli,

C**D****G C H7**

věř mi, koně pláčou, povídám,

Emi**Ami7**

to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly

C**H7****Emi**

hejna kohoutů, a bůhví kam.

G**Hmi****C**

R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,

G**Hmi****C**

žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,

Ami**C**

než přišla chvíle, kdy hřívý bílé

Ami**H7 (D7)**

pročesal plamen, spálil na troud.

2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,
já viděl, jak to hříbě umírá,
klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá.

R:

G**Hmi****C**

R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,

G**Hmi****C**

žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,

G**Hmi****C**

zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,

Emi

zachraňte koně ...

Čarodějnice z Amesbury

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
 Dmi **C** **Dmi**
 s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
 F **C** **Dmi**
 sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
 F **C** **Dmi** **Ami**
 a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
 Bb **Ami** **Bb** **C** **Dmi (G)**
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
 a pověřčivý lid se na pastora obrátil,
 že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
 a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
 a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
 "Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
 teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
 ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
 a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
 sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
 v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
 je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
 a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
 pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
 "Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
 a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
 a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
 "Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
 pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
 a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
 a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
 zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Stříbrný stromy

Ami **emi** **ami** **G** **ami**
 Z dálky ti mává hotel Stop, s větrem se střídá sladkej pop

Emi **F** **ami**
 a ty máš vyhráno, že cesta vede zpátky

ami **emi** **ami** **G** **ami**
 Jen špatně vytopenej vlak, v chodbičce klímá nádražák

Emi **F** **G**
 Nemít tak na krku ty bezstarostný svátky

F **G** **C** **ami**
 R: Cesty jsou plný stříbrnejch stromů, rána se krátí a cesta domů

F **G** **C** **C7**
 není tak těžká, když bez ustání padá sních

F **G** **emi** **ami**
 Svý ruce vložíš do horkejch dlaní a každá chvíle je odčítání

F **G** **ami**
 času, kdy slunce se znovu zjeví ve větvích

Louže jsou stejně zamrzlý, pár stanic dál tě převezli
 snad aby nakonec to nebylo tak fádni
 Stejný jsou rejhy na dveřích a čerstvě odházenej sních
 a něžný akordy, co pozdě večer zazní

R:

Asfalt tě pálí na patách, z věčného čekání jde strach,
 ve světle žárovky se oči pořád klíží
 Zůstáváš jenom nadějí, po noci rty se zachvějí,
 vždycky, když tvá chvíle se nenávratně blíží

R:

Hrobař

H

1. V mládí jsem se učil hrobařem,

G#mi

jezdit s hlínou, jezdit s trakařem,

E

F#

kopat hroby byl můj ideál.

C

2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem,

Ami

s černou rakví, s bílým pomníkem,

F

G

toho bych se nikdy nenadál.

3. Že do módy přijde kremace,
černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.

4. Kolem projel vůz milionáře,
záblesk světél pad' mi do tváře,
marně skřípěj' kola brzdící.

5. Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám,
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.

6. Sbohem, moje město,
vzpomínat budu přesto,
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.

7. Na na na ...

Jantarová země

Ami **C** **Ami**
 1. Do splašenejch koní už zase lovci střílí,
 C **Emi**
 ulicí je ženou dolů k ohradám,
 Dmi **Ami**
 zítra jako vloni, hra je pro ně dohraná,
 Dmi **Ami**
 bujný hlavy skloní někam do trávy.

Dmi **Ami**
 R: Krá, až si kabát změní,
 Dmi **Ami**
 krá, bílé vrány odletí,
 Dmi **Ami**
 krá, v jantarový zemi
 F **Emi**
 přistanou v jiném století.

2. Zamčený jsou stáje, kat už hřívý stříhá,
 lovčí král je v kapli postý korunován,
 sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí,
 v jantarový zemi bude zas co pít.

R:

Boty proti lásce

F7

1. Zas mi říkal, že má něco pro mě,
a to něco, že prý láska je.

Bb7

Já však nechci žádnou lásku v domě,

F7

přináší jen žal a výdaje.

Ab

F

Ab

F

Mám proti lásce boty, ty chrání paní svou,

Ab

ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

2. Žiju sama díky těmto botám,
žiju sama zásluhou těch bot,
často sice klukům hlavy motám,
botám ale city nejsou vhod.
V těch botách ráda šlapu, zvláště po lásce nás dvou,
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

3. Tyhle boty nosím někde v duši,
někde v duši, ne však na nohou.
Jsou tam dole, kde mi srdce buší,
od bušení mu však pomohou.
V těch botách ráda šlapu a to se mi prý mstí,
prý v těchto botách jdu a tak si šlapu po štěstí.

Rec.: Pozor, boty! Pochodem v chod!

Nářez

Ami**C****Dmi**

1. Spát, dobrý jídlo jíst, v duši je tak prázdné

Ami**G****E**

a v srdci žal, kdy jsem se bez dopingu smál?

Spát, dobrý víno pít, potom na hlavu prášek,

ten musíš mít, bez něj nemůžeš nikam jít.

Ami**F**

R: Pánové, to vám byl nářez, to potvrdí mi bůh,

Dmi**G**

na stole mám další zářez, ale co s tím,

C**E**

láska se mnou cloumá to není stín.

Pánové, to byly dávky a slova tak upřímná,

a celou noc bez přestávky a je to tím,

láska se mnou cloumá, to není stín.

2. Spát, potom vzpomínat na ten zářez,
venku byl mráz a ona začala se třást.

A já musel brát, to bylo dávek, vážně moc,
tak jsme si hráli celou noc.

R:

3. Spát, přestat vzpomínat, píchnout si ucho
a zamknout byt, od kapelníka si zahrát hit.
Jít, teď vzpomenout si zkus, možná mám už jinej vkus,
pořád však cítím její blues.

R: 3x

Radost až na kost

Ami G F E
 Vysušíme pouště a zavodníme řeky
 všem otevřeme dveře do klece
 umlčíme ryby a znehybníme skály
 přinutíme ledy aby zmrzly
 zahalíme mlhu a rozjasníme zář
 nastavíme pravdě její vlastní tvář
 vysušíme pouště a zavodníme řeky
 všem otevřeme dveře do klece

4x

Ami G F E Ami
 Radost až na kost
G F E
 skladiště omylů

2x

Ami G F E Ami G F E
 R A D O S T A Ž N A K O S T

Ami G F E Ami
 Radost až na kost
G F E
 skladiště omylů

Zátoka

5, 4, 3, 2, 1, 2, 3, 4, 5

Ami **F**
Okna mytá deštěm,
G **Ami**
hlína na zápraží,
Ami **F**
naším útočištěm,
G **Ami**
navždy zůstává..

Střecha roste mechem,
do níž slunce praží,
ticho s naším dechem,
Zátokou nastává.

F G Ami C
Víš, kdo ví, kolik pláňat se tu budí
F **G Ami**
pod střechou plátěnou.
Sníš, kdo s ní o svých světech, kde nestudí,
kde mají naděj vysněnou.

Znalí je ten kdos ví,
jak se duše hýčká,
kdo zná nejen to sví,
srdce a duši svou..

Tváře ozářený,
do nichž svítí svíčka
děti rozjařený,
svítí si světly tmou.

Adié

Hx1 2

Po nebi honí se,

3 2

několik ptáků..

1 2 3 2

bůh snad ví, kam letí...

drobný hmyz choulí se

do květu máku.

do rudého obětí...

Jak lidé z prerie,

boty od prachu,

hledíme na nebe od perutí.

šeptáme: "adié"..

s špetkou strachu,

povinnost do kroku nás zas nutí..

R: Adié... (Hx1,G,Dmi,Ami)

Hx1	Hx2	Hx3
E-----	E-----	E-----
H-----5 (capo)	H-----5 (capo)	H-----5 (capo)
G-----10	G-----10	G-----10
D-----10	D-----10	D-----10
A-----8	A-----7	A-----5 (capo)
E-----	E-----	

Vinnetou

C **Ami** **Emi** **G7**
 Tam v horách nad strží, kde nikdy nemlží,
C **C7** **F** **C** **Dmi7** **C**
 tam věčný oheň plá, tam není zima zlá.
C **Ami** **Emi** **G7**
 Tam sídlí Indián, všem známý rudý pán,
C **C7** **F** **C** **Dmi7** **C**
 co toužil volnost mít, neváhal pro ni bdít.
F **C** **Dmi7** **G7** **C**
 Čas letí stoletím, tam oheň praská dál,
F **C** **Dmi7** **C**
 dost možná je to tím, že v knihách pan May psal
Ami **Emi** **G7**
 Kde sídlí Indián, tam šípům směr je dán.
C **C7** **F** **C** **Dmi7** **C**
 Směr hlídá Vinnetou, bdí nad ním Manitou.

Vločka

4 cap2

Ami G Ami

Vytvořena nebem, padá k nám
tváře bílé ledem, zimou ožívám
V davu se svým sněhem přistávám
ve zlém jsem já s jarem .. roztávám.

F G Ami F G Ami

Malinká vločka oblohou letí, řítí se bůh ví kam..
Málo jsou všechna má předsevzetí, kam spadne nepoznám.

Na oknech ti zima květy vzkazuje,
nebi patří vina, že vločky shazuje.
Pro sirotky louží, ledem zavřených.
Pro vločky, jež krouží lety zmařených.

F G Ami F G Ami

Malinká vločka oblohou letí, řítí se bůh ví kam..
Málo jsou všechna má předsevzetí, kam spadne nepoznám.

[: Malinká vločka ve tvém obětí, hrobem je teplá dlaň
Malinká vločka dál nedoletí, toť je už přírody daň:]

Bílá plachta

C G Ami Emi (2x5)

(vybrnkáno nebo volně)

D

V mé bílé plachtě je díra

A

Kudy mi do stanu prší,

Sovy skrz ní na mě zíraj

D

Zdá se že je to fakt těší

Před dveřmi pro změnu bláto

G

A strouha, která ho živí

D

A chvílemi vypadá to

A

D

Že ven nedojdu živý

(vabrnkem)

Ze stanu když pak se dostanu Potichu za sebou dvířkama vrznu

Ocitnu se potom v pocitu Že asi-asi tu patrně zmrznu

Pad na mě hlad a k tomu noční chlad Z večera včerejška, byť už je světlo

Znaveně plazím se k jídelně Ze které vychází zářivé teplo

Kvapem na nástup, vlajkou nahoru šup Služba se s obědem tradičně potí

V rámci programu pro matroš do stanu Uniknout náporu zvědavých dětí

Hra pro děti má svoje oběti a semtam se ti někdo zraní

pakliže si někdo ublížil máme Fenistil k namazání

K večeru se potácím v šeru A čekám na děti na bojovce

Kousli se při cestě po lese Tak volám o pomoc v morseovce

Zdárně pak jdu zatmy tiše spát A nechávám si zdát o velké kráse

Že ten den vlastně nebyl sen A že to vše mě čeká zítra zase

Odměna nebo kráska – v čem se zmítá ?

Marnivá sestřenice

1. **C** Měla vlasy samou loknu, **G7** jé-je-jé,
C ráno přistoupila k oknu, jé-je-jé,
C7 F Fmi vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,
C A7 D7 G7 C a na nic víc nemyslela, jé-jé-jé.
2. Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.
3. Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.
4. O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

Osamělý město (Tereza)

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
 můj džíp se vracel, jako by se bál,
 že asfaltový moře odliv má
 a stáj že svého koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
 řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
 tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
 tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
 naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
 a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
 proč vítr mlátí spoustou okenic,
 proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R:

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
 zaznívá odněkud něžný tón flaut
 a v závěji starýho papíru
 válej' se černý klapky z klavíru.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
 a vím, že Terezu už nepotkám,
 jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
 a vosamělý město mlčící.

R:

Batalion

Emi G D Emi G D Emi Hmi Emi
 R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
G D Emi G D Emi Hmi Emi
 víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.

Emi G Ami Emi Hmi
 1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Emi D Emi Hmi Emi
 ostruhami do slabin koně pohání,
G Ami Emi Hmi
 tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
Emi D Emi Hmi Emi
 do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Emi G D Emi
 *: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
G D Emi Hmi Emi
 zítra do Burgund batalion zamíří,
G D Emi
 víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
G D Emi Hmi Emi
 díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
 na polštáři z kopretin budou věčně spát,
 neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
 za královský hermelín padne každý rád.

*:

R

Lásko !

Ami

1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,

E

Dmi E

milostný dopisy s partií mariáše,

Dmi

před cestou dalekou zpocený boty zujem

C

E

a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G

R: Lásko, zavři se do pokoje,

Ami G

lásko, válka je holka moje,

C

G

Ami

G

Ami E

s ní se miluji, když noci si krátím,

Ami G

lásko, slunce máš na vějíři,

Ami G

lásko, dvě třešně na talíři,

C

G

Ami

G

Ami E

ty ti daruji, až jednou se vrátím.

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,

s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu,

v opasku u boku nabitou parabelu,

zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

R:

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,

latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny,

není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,

nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

R:

E

Rec: Levá, dva!

R:

Hledání Atlantidy

Ami, A2, Ami, A2

Ami G C Ami
Je to vzdálená země a spřízněná snem,
C D Emi
kdo by jednou tu mámivou píseň slyšel,
Ami G C Ami
vítr rozpráví o ní jen s oceánem,
F Emi Ami
s lodí na moře hledat jí chtěl.

F C
R: Sen o jiné zemi je v nás
Ami G F G
ze všech bájí a příběhů, děsů i krás,
F C
stín zakrytý závojem vln,
Ami G
září slunce a radostí
F G Ami A2, Ami, A2
z lesů i písečných dun.

V knihách prastarých praví se s úctou o ní,
dávný písař ten v legendách šel o ní psát,
každý vládce i učenec hlavu skloní,
také na svou pouť musí se dát.

R:

Každý hledáme v duších těch druhých lidí,
srdce dáme své vysněné Atlantídě,
kousky úsměvů v očích, co štěstí vidí,
touží schoulit se jako mládě.

R:

Odysseovo přání

C **Emi** **Ami**

Tmou se stáčí má loď

C

a příd' se vzpíná,

F **C** **G** **C**

kde jsi příteli můj vzdálený?

C **Emi** **Ami**

Zář blesků láká pojď,

C

ta noc je bídná,

F **G** **F**

kéž den je zázračný

R:

Ami **Emi**

Mám jedno přání,

F

C

kde králem jsem jít,

F **C**

na hradbách města

Dmi **Ami**

štít vyvěsit

C

Emi

Ami

a tam mír, láska a čest

C

je nadepsáno,

F **G** **F**

dál za to stojí žít.

Přílba, štít, ba i meč tu v prachu leží,

máš-li sil, k veslům pojď mezi nás.

Prázdnou dlaň čeká jen, čím moře hřímá, bouře je právě čas.

R:

Vím že čas nestojí, ten přímo letí, touha vrátit se nás pohání.

Z řeckých chrámů se lesk v paměti ztrácí, blízko je svítání.

R:

Láďa jede lodí

C G7 C G7 C G7 C G7
 1. Láďa jede lodí, tou lodí výletní,
C G7 C Ami Dmi G7 C G7
 k Lídě, co s ní chodí, zkrátka Láďa jede k ní.
C G7 C G7 C G7 C G7
 Jestli s sebou hodí, ten parník výletní,
C G7 C Ami Dmi G7 C G7
 Lída bude překvapena, že je Láďa s ní.

E7 Ami
 R: V podpalubí topič přikládá,
D7 G7
 na lodi je skvělá nálada.
G7 C G7
 A celý kraj, kraj,
C G7 C G7 C G7
 kraj to cítí, že je máj,
C G7 C Ami Dmi G7 C
 Láďa Lídu překvapí a pak si pusu daj
G7 C G7
 A celý kraj, kraj,
C G7 C G7 C G7
 kraj to cítí, že je máj,
C G7 C Ami Dmi G7 C
 Láďa Lídu překvapí a pak si pusu daj

2. Lída jede lodí, tou lodí výletní,
 k tomu, co s ní chodí, ale ten zas jede k ní.
 A tak se vlastní vinou dvě srdce dychtivá
 nešťastně se minou, zkrátka tak to chodívá.

R:

R:

Grizzly

Ami

Pojďte

Něco Vám povím

Ale neohlížejte se!

C

E

Což abychom zmizli?

Ami

Pojďte

Něco vám povím

Ale nebojte se

G

Ami

Za náma jde grizzly

Dmi

Je vysoký šest stop

Ami

Dělá

Dmi G F E7

Hop hop hop hop

Ami

Pojďte

Něco Vám povím

Ale neohlížejte se

C

E

Což abychom zmizli

Ami

Pojďte

Něco Vám povím

Ale nebojte se

G

Za náma jde -

Uááá

Ami

Pozdě!

E

Pozdě!

V domě straší duch

Dmi **Dmi7+** **Dmi7** **Dmi6+**
Já bych vám nebyl sám přes noc ve starodávném hradu,

Gmi **A7** **Dmi** **E7** **A** **Gmi6+ A7**
není tam klidné spaní, chodí tam bílá paní.

Dmi
Práskání nahání strachu člověku v nočním chladu.

E7 **A** **E7** **A**
Srdce mi hlasitě klepe - tuším tady záhadu.

Dmi B **Dmi6+ A7**
Boty dupou po schodech,

Dmi B **Dmi6+ A7**
v domě straší duch.

D D7 Gmi Dmi
Náhle táhle začne pištět:

D7 Gmi Dmi A7
prásk a zbyl po něm puch.

Ve vikýři nahoře vytřeštěná tvář.
Dlouhá čouhá z krbu ruka a trhá kalendář.

G7 **Dmi**
Tohle přece není žádné bydlení.

G7 **Dmi** **G7/5b A**
Tohle je k zbláznění, ale k bydlení to není.

Dmi B **Dmi6+ A7**
Hodiny jdou po zpátku.

Dmi B **Dmi6+ A7**
Je tu mrtvý vzduch.

D D7 Gmi Dmi
Je tu něco v nepořádku,

D7 Gmi A7 C#mi6+ Dmi6+
lítá tady zlý duch.

Maruška

C

1. Na malém plácku

G7

děti si hrají,

Ami

hrají si na válku

E E7

všechno už mají.

Stejnokroj z tepláků,

větší než na míru,

dřevěný pistole,

čepice z papíru.

A bitva za bitvou

tak to jde dokola,

až potom najednou

něčí hlas zavolá:

R: Zastavte válku,

Maruška brečí,

dostala kamenem

při vaší zteči.

Co jste to za vojsko,

když místo střílení,

do svých nepřátel

házíte kamení?

Na to my nehrajem,

vy nám to kazíte,

nedbáte pravidel

a pak se divíte...

2. Na velkém plácku hrají si dospělí,

jen místo dřevěných zbraně maj' z oceli.

Ocel se zarývá do kůry stromů,

tisíce jízviček a blesků hromů.

Některým na duši, některým do těla

vypálí znamení. Proč nikdo nevolá...

R:

Čtvrté přání

Příběh, který právě teď
chystám se vám vyprávět,
trochu připomíná svět,
kam se velcí nepouští...
Čtyři muži na poušti
dali střečkovi pít
a ten jim řek, že splní jejich přání...

Nejdřív nejstarší si přál:
"Dej mi zámek, ať jsem král"
druhý boháčem chtěl být,
třetí dívek tisíc mít
a co si přál ten nejmladší,
to už se nikdo nedozví,
vždyť v pohádkách jsou jen tři přání...

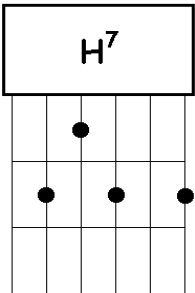
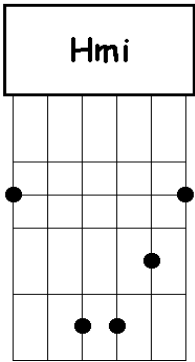
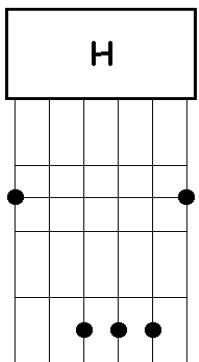
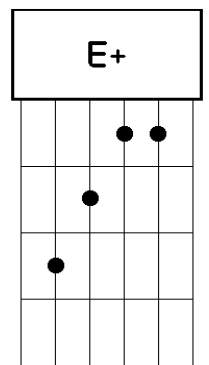
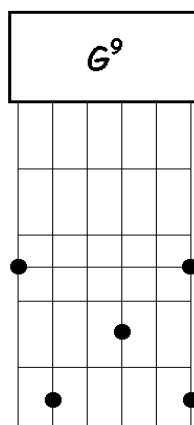
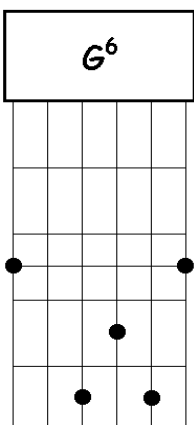
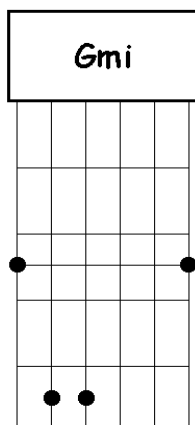
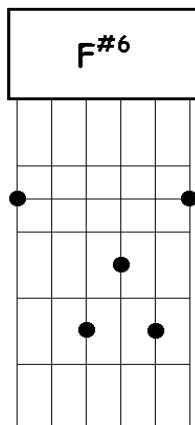
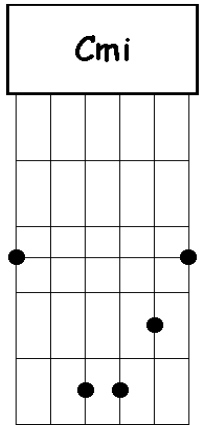
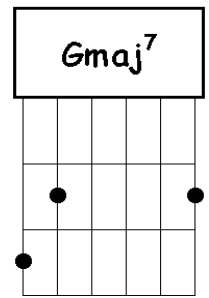
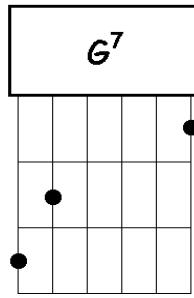
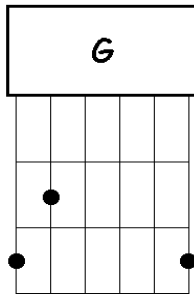
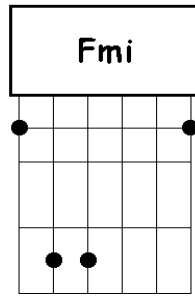
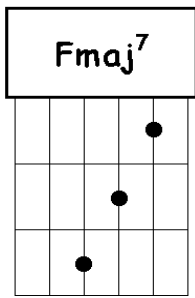
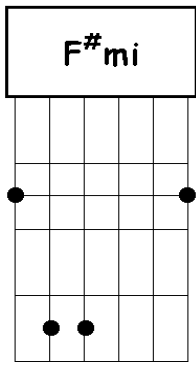
Než bys jednou okem mžik
stál tu zámek, dívek šik,
rázem stál tu tváří v tvář
boháč, král i otrokář.
Ale kam se poděl nejmladší,
to už jim nikdo nepoví,
vždyť v pohádkách jsou jen tři přání...

Potom přišla žízeň zlá,
po ní bouře písečná.
Rázem stál tu smrti v tvář
boháč, král a otrokář
Ale co se stalo s nejmladším,
to už se nikdo nedozví,
vždyť v pohádkách jsou jen tři přání...

Možná, že se vám zdá zas,
že ten příběh smazal čas,
svět se stále otáčí
a tři přání nestačí.
Kdo to řek, kdožpak ví
možná, že ten nejmladší,
když světem šel za čtvrtým přáním

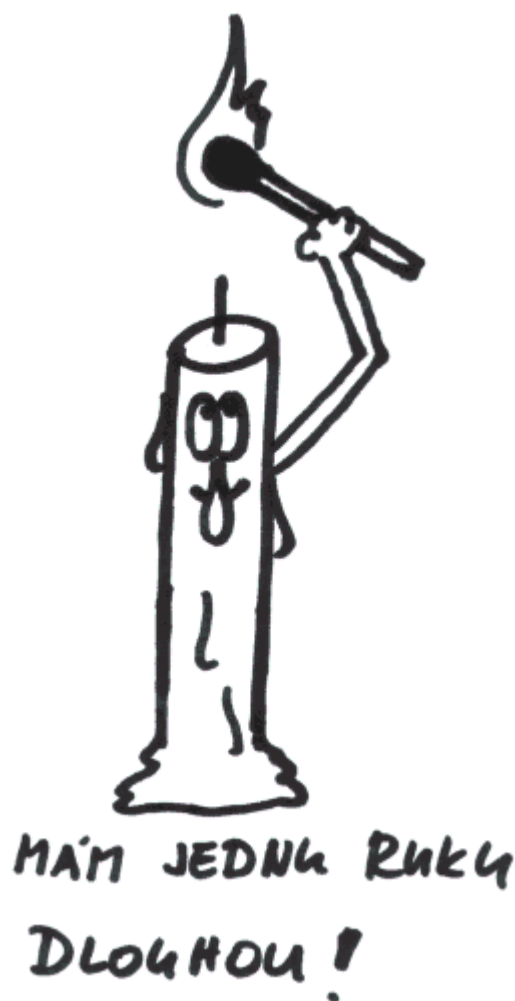
Akordy

A	A²	A⁶	A⁷	Amaj⁷	Ami
Ami⁶	Ami⁷	B	Bmi	C	C⁷
Cdim	Cmaj⁷	D	D⁶	D⁷	Dmaj⁷
Dmi	E	E⁶	E⁷	E⁹	Emi
Emi⁶	Emi⁹	F	F⁶	F⁹	F[#]

Na co nezapomenout při zpěvu u táborového ohně

1. Ne každý se narodil s absolutním hudebním sluchem jako ty, není proto fér vysmívat se příliš dlouho svému spoluzpěvákovi, že zní falešně, zejména pokud se pak zjistí, že to byl tvůj hlas.
2. Kytary a jiné hudební nástroje odložené kolem táborového ohně, jsou možná z vyschlého dřeva, jejich majitele ale nebude hřát plamen v případě jejich přiložení.
3. Dojde-li na rčení, že zahrajeme poslední 3 písničky a jde se spát, skandováním potleskem si na tomto koncertě přídavek nevynutíš. Pokud bude tvé skandování dostatečně hlasité a dlouhé, lze si vysloužit službu či hlídku navíc – a to už stojí za úvahu, nemyslíš? :)
4. Vyžadovat šesté opakování stejné písničky za sebou se považuje za provokaci, vyžadovat toto u písně s názvem Stánky se považuje za vstupenku k molu.
5. Přejde-li hudebník (pozn. ten co na něco hraje a zpívá – nervy se nepočítají) většinu písní s dovětkem „to neznám“ zkuste nabídnou jiný zpěvník, je-li to stejné, zkuste vyměnit hudebníka.
6. Neprovokujte příliš kytaristy a jiné hudebníky, věřte že dokáží pevně pod krkem držet nejen své nástroje.
7. Nemáte-li světlo a nevidíte na text, zkuste odezírat ze rtů. Nevidíte-li na rty ostatních, zkuste si půjčit světlo. Povede-li se vám půjčit světlo, nemusíte již odezírat ze rtů, ale můžete si posvítit na text.
8. Chraňte si zpěvník, pokud nejde odpovědné osobě zapálit oheň a shání noviny či jakýkoliv jiný papír.
9. Pokud dorazí k ohni komisař z ochranného autorského svazu, informuj neprodleně svého vedoucího. Ten zajistí správný výběr poslední písně kterou komisař uslyší.
10. Tento zpěvníček není vyroben z nehořlavého materiálu, nelze jej použít jako padák a pokud se s ním v noci přikryješ, bude ti zima.

Tulácký zpěvníček – díl druhý

Vydána jako 77. publikace oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**
Neprodejný materiál pro potřebu členů a přátel oddílu Tuláci.

vydání první, srpen 2012

Na tvorbě se podíleli – Píšťalka, Amazonka

Oddíl působí na Praze 10 v Malešicích
Píšťalka – Klára Adámková, tel. 728 734 009, oddil@tulaci.eu, <http://oddil.tulaci.eu>

**AKTIVITY NAŠÍ ORGANIZACE JSOU PODPOROVÁNY
MLADÝMI OCHRÁNCI PŘÍRODY Z PROSTŘEDKŮ MŠMT A MHMP.**

Tištěno na recyklovaném papíře, který šetří přírodu.